Time Flies

On Ianuarie 27, 2016

Găsește o explicație a modului cum te-ai format în orizontul necesar al autenticității, eliminând îndoielile cu privire la ceea ce trebuia să fii și nu ai fost.

Îmi încep ziua prin a-mi aminti ce am făcut ieri, în încercarea de a înfrunta acea voce interioară care nu-și găsește calea de pătrundere într-un ciclu nou de transformări. Un răspuns se tot repetă de-a lungul acestor reflecții, dar este prea incoerent ca să poată fi aliniat unei învățături morale.

Răspunsurile vagi captează momentele cheie, trezind instantaneu cheful de detecție al unui *"uncertain outcome"* . Ele mă introduc degrabă înlăuntrul fenomenelor de neînțeles, izvorâte dintr-o gândire pre-științifică. Tomorrow is calling, iar eu încă îmi târâi pașii printr-un soi de consecință a unor interacționări virtuale cu ceea ce mi s-ar potrivi și m-ar identifica în momentul trecut.

Tentația spre zona misticului, mesajul codat căruia trebuie să-i găsesc cheia de decodare, poate fi concluzia acestui important reper de orientare printre aspecte neclare și informații derutante. Aidoma unui artist pasionat pentru arta lui, pe care o vrea ridicată la un înalt nivel de măiestrie, încerc să caut resorturile puternice ale propriului Eu, prin intermediul concepției privitoare la alcătuirea unui rost în lume. Memories can be taken away.

Leadership: Experiența cunoașterii pe care o abordezi, asumată printr-o accepție a ambiguității, se înrudește cu un compus numit "factor intrinsec" care dezvăluie o realitate cu mai multe interpretări?

Nu ne-a spus oare scriitorul Maurice Leblanc că, în fond, viața însăși este trăită într-un fel de rezumat, cu furtunile și mărețiile ei, cu monotonia și diversitatea sa. Şi iată de ce, poate, gustăm cu o grabă febrilă și o voluptate cu atât mai intensă această scurtă călătorie, al cărei sfârșit se întrevede chiar din momentul în care începe.

Bine sau rău este să găsesc un loc în timp care să mă zguduie puțin, cum numai o putere dumnezeiască poate. Într-o altă formă decât cea obișnuită, una folositoare eliberării de imperfectul din mine și din preajma mea. Ceea ce pare a fi un conflict intrinsec se dovedește de fapt o rătăcire la întâmplare, o confuzie a minții, un haos sufletesc, un *"walking on an endless lane"* , antrenând o accelerare a zonelor de umbră și vulnerabilitate.

Două interpretări pot fi date realității pe care o percep adevărată: mai întâi, tot ceea ce mă înconjoară este oricând gata să sufere o transformare cu ajutorul substituției, iar apoi, tot ceea ce captez vizual poate fi exprimat și codat prin cuvântul scris.

Iată de ce totul pare a avea o puternică componentă mistică și misterioasă pentru mintea unui cititor, pentru că tot ceea ce mă motivează în demersurile mele este o singură întrebare pe care mi-am adresat-o eu însumi uneori: până unde ești dispus să urmezi un drum care se dorește a fi o construcție pur subiectivă, o încercare de a recrea intensitatea originală a senzației de incertitudine?

Trebuie să mă introduc constant în ele, să reușesc să le stăpânesc, să le folosesc in avantajul meu. Dar la fel cum un comediant mediocru își controlează inflexiunile vocii fără să-i pese de ceea ce exprimă, urmărind efectul asupra publicului cu o temătoare trufie, nici eu nu reușesc

să mă debranșez de la metehnele zilei trecute, decât printr-o dispoziție care seamănă unei distrageri de la ceea ce trebuie să cred.

Leadership: Te îndepărtezi de la ceea ce ai fost condiționat să fii, îndreptându-te spre cine îți amintești că ai fost?

Parcurgerea unei succesiuni de aduceri aminte este, în primul caz, o explicație a modului cum te-ai format în orizontul necesar al autenticității. Iar în cel de-al doilea, este o metodă de autocritică la adresa poziției tale față de ceea ce ți-a scăpat, față de ceea ce nu știai despre tine în ambiguitatea unor situații care au obstaculat realizarea răspunderii.

Ain't nobody that can buy me peace of mind. Strania călătorie este, în felul care mi-o închipui reflectând la momentele de viață, un transfer de experiență în teritoriul unei obsesii derutante, o grea lovitură dată prezentului - numită "I can never move away from who I was", pe care o învârte neîncetat roata timpului.

Uneori ziua de ieri, căruia timpul îi estompează și îi șterge detaliile cele mai fine, este asemenea unei călătorii: începi să o înțelegi cu adevărat abia atunci când s-a sfârșit. And the future is uncertain, just like yesterday.

Leadershipul, aducând o confirmare elocventă identității condiționate de o cunoaștere care îți dă răspuns la întrebările ce te preocupă, poate avea ca punct de forță concluzia acestui important reper de orientare printre aspectele neclare și informațiile derutante din tot ceea ce ai fost, raportate la ceea ce ai devenit.

Modul cum te formezi în orizontul necesar al autenticității ține de capacitatea ta de a sugera o realitate a cărei acceptare și înțelegere îl ancorează pe cititor într-un spațiu al unității în sine însuși, un spațiu al totalității, al ființei perfecte și al unei existențe absolute.

Un om cu calități de lider se îndepărtează de la ceea ce a fost condiționat de împrejurări să fie, apropiindu-se de acea superioritate misterioasă pe care o conferă statutul de artist al exprimării frapante și memorabile. Este singura cale de a se corecta și de a-și depăși starea de inferioritate (necunoaștere + incertitudine) sau starea de inadecvare care îl încearcă atunci când se găsește în fața unei uși închise, a unei gândiri contradictorii.

Din acest motiv una din semnificațiile atribuite expresiei *„ Dragons that I used to chase / Tease me from inside "* este aceea de a nu cădea victimă propriilor tale îndoieli cu privire la ceea ce trebuia să fii și nu ai fost, având repercusiuni asupra a ceea ce ai devenit.

Frământările născute din intensificarea exploatării momentelor trecute, ele însele legate mai degrabă de aparențe decât de esență, sunt semințele unei stări de repaus aflată într-o descompunere a cărei densitate de semnificații are expresia unui transfer leneș de concluzii pripite.

Forța autenticității se obține eliminând îndoielile cu privire la ceea ce trebuia să fii și nu ai fost, când nu ești sigur de ceea ce crezi despre tine, dar ești dispus să te uiți diferit la ceea ce te ține pe loc printr-un microscop al cărui reglaj îl stăpânește doar artistul, poetul sau prozatorul.

Nu uitați ce spunea scriitorul Mihai Gojgar: *"Un poet sau un prozator trebuie să „jongleze" cu regulile stilistice și să-și ordoneze devierile în așa fel încât să-și obțină efectul dorit."*

Time Flies scoate în evidență acea formă de a te cunoaște prin reflectarea la o serie de aspecte pe care de multe ori le treci cu vederea. Ai grijă ce descoperi la ziua de ieri înainte ca timpul să-i estompeze detaliile. Ele pot fi dovezi ale unei continuități permanente sau ale unei rupturi de ceea ce te-ai învățat să fii.

* Notă: Vaya Con Dios - Time Flies

Source: https://neculaifantanaru.com/time-flies.html